

Plenarhandling

A9-0119/2023

4.4.2023

BETÄNKANDE

om gemensam fiskeriförvaltning i EU och fiskerisektorns bidrag till genomförandet av förvaltningsåtgärder (2022/2003(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Clara Aguilera

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	17
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	18

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om gemensam fiskeriförvaltning i EU och fiskerisektorns bidrag till genomförandet av förvaltningsåtgärder (2022/2003(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 11 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 juli 2001 *Styrelseformerna i EU - vitbok* (COM(2001)0428),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2019 *Den europeiska gröna given* (COM(2019)0640),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet och om ändring av förordning (EU) nr 508/2014²,
- beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om restaurering av natur (COM(2022)0304),
- med beaktande av FN:s livsmedels och jordbruksorganisations (FAO) riktlinjer ”Guidebook for evaluating fisheries co-management effectiveness”,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A9-0119/2023), och av följande skäl:
 - A. Den gemensamma fiskeripolitiken bör garantera att fiskeriverksamheten bidrar till långsiktigt miljömässig, ekonomisk och social hållbarhet, och den bör också bidra till ökad produktivitet och till en skälig levnadsstandard inom fiskerinäringen.

¹ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

² EUT L 172, 26.6.2019, s. 1.

- B. Mål 14 i FN:s mål för hållbar utveckling fastställer att haven och de marina resurserna ska bevaras och nyttjas på ett hållbart sätt för en hållbar utveckling. Enligt detta ska småskaliga icke-industriella fiskare ges tillträde till marina resurser och marknader.
- C. I skäl 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken anges det att "[d]et är viktigt att den gemensamma fiskeripolitiken genomsyras av principerna om god förvaltning". Dessa principer beskrivs närmare i förordningen, särskilt i artikel 3, som framhäver att beslut bör fattas på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och särskilt lyfter fram betydelsen av de rådgivande nämnderna, aktörernas omfattande deltagande och ett långsiktigt perspektiv
- D. Gemensam förvaltning kan bara fungera om subsidiaritetsprincipen respekteras. Europeiska unionen skulle kunna spela en stödjande roll för att möjliggöra gemensam förvaltning.
- E. Den europeiska gröna given och EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 innehåller specifika åtaganden och åtgärder, bl.a. inrättandet av ett mer omfattande nät av skyddade områden på land och till havs i hela EU, genom en utvidgning av Natura 2000-områdena. I förslaget till EU-rättsakt om restaurering av natur föreslås det att det ska fastställas rättsligt bindande mål för samtliga medlemsstater för restaurering av natur avseende minst 20 % av EU:s land- och havsarealer senast 2030 och att dessa mål i slutändan ska omfatta samtliga ekosystem som är i behov av restaurering senast 2050.
- F. Det finns många fall av framgångsrik tillämpning av gemensam fiskeriförvaltning i medlemsstaterna, bl.a. i Spanien (Galicien, Katalonien och Andalusien), Portugal (Algarve och Peniche-Nazaré), Sverige (Kosterhavet), Nederländerna, Italien (Torre Guaceto), Frankrike (île de Sein och projektet CoGeCo) och Kroatien (Telašćica och Lastovo).
- G. Det finns även flera framgångsexempel i EU-kandidatländer, exempelvis i Turkiet (projektet EU SMAP III, som slutfördes 2009 i Gökovabukten, och det efterföljande projektet SAD-Rubicon), och i tredjeländer, såsom Senegal där man har tillämpat gemensam förvaltning för bläckfisk (*Octopus vulgaris*) och grön hummer (*Panulirus regius*), och asiatiska länder, såsom Bangladesh, Kambodja, Filippinerna och Sri Lanka.
- H. De yttersta randområdena bidrar i oerhört stor utsträckning till EU:s marina dimension med sina vidsträckta exklusiva ekonomiska zoner som utgör med än hälften av EU:s exklusiva ekonomiska zoner³.
- I. Nästan 80 % av den biologiska mångfalden i EU finns för närvarande i de yttersta randområdena och i de utomeuropeiska länderna och territorierna⁴.

³ Kommissionens meddelande av den 3 maj 2022 *Sätta människorna främst, säkra hållbar tillväxt för alla och ta tillvara potentialen i EU:s yttersta randområden* (COM(2022)0198).

⁴ Europaparlamentets resolution av den 9 juni 2021 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv (EUT C 67, 8.2.2022, s. 25).

- J. Det är nödvändigt att beakta den småskaliga fiskerisektorns specifika särdrag i vissa europeiska regioner, i synnerhet i de yttersta randområdena, eftersom den använder selektiva fiskeredskap med mindre miljöpåverkan. Sektorn fyller en viktig uppgift för att säkerställa sysselsättning i kustområden och garantera en skäligen levnadsstandard för lokalsamhällen⁵.
- K. Den allmänna principen om gemensam fiskeriförvaltning kan med hjälp av stöd och riktlinjer underlättas såväl på EU-nivå som på nationell nivå.
- L. Vissa medlemsstater och regioner har en rättslig ram för gemensam förvaltning. Hittills finns det dock ingen lagstiftning på EU-nivå och det existerar bara ett fåtal verktyg för att underlätta för genomförandet av mekanismerna för gemensam förvaltning, även om många EU-medlemsstater använder gemensam förvaltning för att förvalta en del av sina fiskerier. De tillämpar då regler som är helt förenliga med dagens gemensamma fiskeripolitik.
- M. I vissa fall har traditionell förvaltning rönt skilda framgångar vad gäller förbättringar av bestånden och bevarande av sysselsättningen.
- N. Det går inte att skilja fiskeriförvaltningen från andra aspekter som är knutna till den marina miljön och kustsamhällena, exempelvis ekonomiska, kulturella och sociala aspekter, i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013, där målen för den gemensamma fiskeripolitiken fastställs, och enligt vad som genomgående anges i den förordningen.
- O. Det är svårt att få tag på och samla in data och information om havs- och fiskerifrågor. Det är viktigt för samtliga offentliga och privata forskningsorgan på EU-nivå att fiskerinäringen själv deltar i detta arbete genom ett direkt deltagande av aktörerna i sektorn, i enlighet med vad som fastställs i artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken.
- P. I samtliga ovan nämnda fall av gemensam förvaltning är det för att de antagna initiativen ska röna framgång oerhört viktigt att fiskarnas roll förändras, från passiva regelföljare till huvudaktörer i fiskeriförvaltningen som följer de överenskomna reglerna. Fiskarna kommer då att bidra till en bättre förståelse av de antagna initiativen, försvara dem och övervaka efterlevnaden av dem, och de kommer att bedriva sitt fiske utifrån ett ekosystemperspektiv i och med att de förstår vilken påverkan deras fiske har på ekosystemen. Fiskarnas roll som "havets väktare" betonas exempelvis genom deras medverkan i utformningen av riktade åtgärder och deras bidrag till arbetet med att minska det marina skräpet och samla upp plast i havet.
- Q. Fiskerinäringen, i synnerhet det småskaliga icke-industriella fisket, spelar en mycket viktig roll för att övervaka den marina miljön och fiskbestånden genom att tillhandahålla uppgifter som är extremt relevanta och användbara för beslutsfattandet.
- R. Det krävs vetenskapligt grundad rådgivning som tillhandahåller regelbundna och aktuella uppgifter för att man ska kunna fatta välgrundade beslut om de åtgärder som

⁵ Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om innovation och diversifiering av det småskaliga kustfisket i de regioner som är beroende av fiske (EUT C 58, 15.2.2016, s. 82).

måste vidtas för att garantera ett ansvarsfullt utnyttjande av de gemensamma resurserna, i enlighet med vad som fastställs i artiklarna 26 och 27 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken.

- S. Ett långsiktigt produktivt och hållbart system måste vara friskt och balanserat i ett biologiskt perspektiv för att man ska kunna garantera den balans mellan arter som gör det möjligt att bevara både dagens bestånd och de framtida bestånden. I detta syfte måste det bästa tillgängliga resursförvaltningssystemet, anpassat från fall till fall, användas, och i de ovan nämnda fallen har systemen med gemensam förvaltning visat sig vara framgångsrika.
- T. År 2017 var det uppskattningsvis minst 9 miljoner människor som ägnade sig åt fritidsfiske till havs i Europa, och sektorn för fritidsfiske till havs gav upphov till sysselsättning motsvarande nästan 100 000 heltidsekvivalenter och dess totala årliga bidrag till ekonomin var 10,5 miljarder euro. Fritidsfiskare nyttjar havet och dess resurser. Fritidsfiskesektorn innebär ekonomiska möjligheter för kustsamhällena.
- U. I vitboken om styrelseformerna i EU anges det att politiken inte längre bör fastställas på högsta nivå, att medborgarnas delaktighet är en förutsättning för Europeiska unionens legitimitet och att EU måste bli öppnare eftersom en förutsättning för delaktighet är att medborgarna kan delta i den offentliga debatten. För att så ska kunna ske krävs det att allmänheten på ett mer aktivt sätt informeras om EU-frågorna. I vitboken föreslås det också att sammanslutningar för lokala myndigheter ska göras delaktiga i utarbetandet av politiken liksom att större flexibilitet ska medges i genomförandet av viss EU-politik med stor lokal påverkan. Genom den ändrade gemensamma fiskeripolitiken infördes konceptet med regionalisering och de rådgivande nämndernas mandat breddades så att de samråder med berörda parter.
- V. I artikel 9.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1022 av den 20 juni 2019 om upprättande av en flerårig plan för de fisken som nyttjar demersala bestånd i västra Medelhavet anges det att "[i] enlighet med de principer om god förvaltning som föreskrivs i artikel 3 i förordning (EU) nr 1380/2013, får medlemsstaterna främja förvaltningssystem på lokal nivå som bygger på deltagande, i syfte att uppnå planens mål". Gemensam förvaltning är en form av förvaltning som bygger på deltagande.
- W. Eftersom gemensam förvaltning är en modell som bygger på deltagande och delat ansvar är den mer transparent och proaktiv och likaså demokratisk. Med hjälp av gemensam förvaltning skapas det utbildningsmässiga synergieffekter vad gäller förvaltningen av gemensamma resurser och en ansvarskultur, genom att förtroendenätverk inrättas och genom att den bidrar till att minska konflikter och överbrygga motstånd mot införandet av innovationer i fiskeriförvaltningen.
- X. Fiskarföreningar såsom "cofradías", "comités de pêches" eller "prud'homies de pêcheurs" skulle kunna spela en viktig roll för utvecklingen och genomförandet av system för gemensam förvaltning. I några medlemsstater finns det sedan länge "cofradías", som är organisationer som företräder producenterna och vars samhälleliga betydelse för att stödja kustsamhällena är mycket stor. Trots detta har de ännu inte fått erkännande som enheter som är berättigade till stöd från Europeiska havs-, fiskeri- och

vattenbruksfonden (EHFVF).

- Y. Fiskare, som är de främsta berörda parterna, och producentorganisationer spelar en central roll för uppnåendet av den gemensamma fiskeripolitikens huvudsakliga mål vad gäller livsmedelstrygghet, maximal hållbar avkastning, kvothantering, saluföring och tekniska bevarandeåtgärder. Dessutom utgör de ett bra exempel på fiskeriförvaltning i EU genom att de fastställer förvaltningsåtgärder genom fiskares gemensamma beslut, organiserar fiskeverksamhet i samklang med marknadens krav och samarbetar med många olika berörda parter för att genomföra förvaltningsåtgärder på det lokala planet.
- Z. Bristen på kvinnlig representation och kvinnligt deltagande i fiskeriförvaltningen hämmar hållbarhet och utveckling.

Den gemensamma förvaltningens bidrag till den gemensamma fiskeripolitikens mål

1. Europaparlamentet uppmärksammar att systemen för gemensam fiskeriförvaltning värnar både den gemensamma fiskeripolitikens fördelningskriterier, genom att införliva kollektiva kunskaper och omfatta alla aktörer som utnyttjar en gemensam resurs, och den gemensamma fiskeripolitikens förvaltningsprinciper, och därmed bidrar till uppnåendet av målen i artiklarna 2 och 3 i förordning (EU) nr 1380/2013.
2. Europaparlamentet anser att det i samtliga studerade fall av gemensam förvaltning kan påvisas en klar potential för förbättring av resursernas miljömässiga hållbarhet, samtidigt som verksamhetens ekonomiska och sociala fördelar upprätthålls, eftersom de sociala och ekonomiska aktörerna är direkt delaktiga i beslutsfattandet när det rör sig om gemensam förvaltning. Parlamentet konstaterar att sådana system för gemensam förvaltning har visat sig vara mer motståndskraftiga mot chocker, såsom i samband med covid-19, liksom att de minskar risken för konflikter, gör beslutsfattandet i fiskeriförvaltningsfrågor smidigare och främjar demokrati, öppenhet, förtroende och regelefterlevnad.
3. Europaparlamentet påpekar att det har påvisats att gemensam förvaltning gör det lättare att fatta beslut i samförstånd för myndigheter, relevanta berörda parter och forskningsorgan, som alltid bör agera i enlighet med principerna i den gemensamma fiskeripolitiken och annan relevant lagstiftning och i samtliga fall tillämpa försiktighetskriteriet för att säkerställa ett helt igenom hållbart resursutnyttjande som utgår från den maximala hållbara avkastning som gäller för målarterna. Parlamentet understryker att denna typ av förvaltning och beslutsfattande har varit en viktig faktor för vidtagandet av framgångsrika bevarandeåtgärder, bl.a. marina skyddsområden och andra effektiva områdesbaserade bevarandeåtgärder.
4. Europaparlamentet understryker att fritidsfiskesektorn också bör tas med i systemen för gemensam förvaltning, som omfattar både användare och ekonomiska aktörer som bidrar till att det skapas socioekonomiska fördelar för samhällena. Parlamentet noterar att genomförandet av gemensam förvaltning i den gemensamma fiskeripolitiken också innebär en möjlighet att ge fritidsfisket ett större erkännande och förbättra dess förvaltning inom denna politik.

5. Europaparlamentet understryker att systemen för gemensam förvaltning är fiskeribaserade, även om de också kan fungera i gränsöverskridande situationer och täcka in olika geografiska områden, och att de tar hänsyn till de förhållanden som råder där verksamheten bedrivs och således tillämpar en helhetssyn. Parlamentet noterar i detta avseende att system för gemensam förvaltning också skulle kunna tillhandahålla mekanismer för kvotutbytessystem.
6. Europaparlamentet noterar att det finns en rad möjliga system för gemensam förvaltning som täcker in olika partnerskapssystem och maktodelningsformer.
7. Europaparlamentet betonar att eftersom forskningsorganen är direkt delaktiga i systemen för gemensam förvaltning garanterar detta en förbättrad insamling av vetenskapliga data. Parlamentet understryker att detta system gör det möjligt att generera data och kunskap som det annars kan vara svårt att få tag på eftersom alla inblandade parter (myndigheter, näring och forskare - den så kallade triple helix-modellen) är mycket nära knutna till varandra, vilket stärker samtliga parter kapacitet att utnyttja denna information för att snabbt och effektivt hitta lösningar på problem som kan tänkas påverka fisket. Parlamentet noterar i detta avseende den viktiga roll som EU-fonder kan spela för att finansiera forskning och datainsamling, och uppmanar medlemsstaterna att se till att finansieringsmöjligheter inkluderas i samband med deras nationella genomförande av EU-fonder.
8. Europaparlamentet understryker att gemensam förvaltning även bidrar till att skapa förutsättningar för att fiskerinäringen ska bli ekonomiskt bärkraftig och konkurrenskraftig, till att garantera dem som är beroende av näringen en skälig levnadsstandard och till att såväl konsumenternas som producenternas intressen beaktas.
9. Europaparlamentet betonar att producentorganisationer, ”cofradías” och andra organisationer såsom ”comités de pêches” kan och bör användas som viktiga drivkrafter för gemensam förvaltning. Parlamentet betonar att den grundläggande roll som sådana organisationer spelar för fiskeriförvaltningen bör erkännas och stärkas, däribland genom stöd från EHFVF.
10. Europaparlamentet understryker att gemensam förvaltning bidrar till att undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske eftersom det tack vare att både näringen och myndigheterna är inblandade blir lättare att identifiera och förstå oegentligheter och bekämpa dem, bl.a. med hjälp av lämpliga och effektiva kontrollåtgärder och kontrollmetoder.
11. Europaparlamentet framhäver den avgörande roll som de yttersta randområdena spelar för att bekämpa både olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och föroreningar av havet, tack vare deras spridning och privilegierade läge i Atlanten och Stilla havet. Parlamentet noterar att deras kapacitet vad gäller program för genomförande och övervakning behöver stärkas.
12. Europaparlamentet betonar vikten av att artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken fullständigt genomförs för att stödja modeller för gemensam förvaltning, varvid medlemsstaterna vid fördelningen av de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för dem måste tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier. Dessa kriterier får inbegripa

fiskets påverkan på miljön, tidigare efterlevnad av bestämmelser, bidraget till den lokala ekonomin och historiska fångstnivåer.

13. Europaparlamentet konstaterar att gemensam förvaltning kan vara ett användbart verktyg för att förbättra insamlingen av miljödata och säkerställa att förvaltningsåtgärderna anpassas till varje enskilt fiskes särskilda egenskaper så att yrkesfiskarna bättre accepterar och rättar sig efter dem. Parlamentet betonar att detta verktyg måste användas för att förbättra tillgången på data och åtgärder för att minimera följderna av bifångster för känsliga arter.
14. Europaparlamentet betonar att strategier för gemensam förvaltning bör beakta alla berörda parter åsikter, även från fackföreningsrepresentanter som företräder personer från tredjeländer som är anställda inom fiskerinäringen i EU, vilket har viktiga konsekvenser för arbetsförhållandena och arbetstagarnas rättigheter.
15. Europaparlamentet uppmärksammar att det inte har gjorts någon enhetlig utvärdering av fallen av gemensam förvaltning i EU och i resten av världen som kartlägger systemets viktigaste drivkrafter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera exemplen på gemensam fiskeriförvaltning i EU för att kartlägga bästa praxis, särskilt när denna avser hur man i praktiken ska involvera berörda parter i beslutsprocessen, och för att stödja ett stegvist införande av gemensam förvaltning inom andra fisken och i de regionala fiskeriororganisationer som kommissionen deltar i.

De största hindren för gemensam förvaltning i EU och möjliga lösningar

16. Europaparlamentet understryker att avsaknaden av specifik EU-lagstiftning och specifika EU-verktyg och EU-instrument för att stödja genomförandet av olika system för gemensam fiskeriförvaltning har lyfts fram som ett hinder för vissa medlemsstater att använda denna fiskeriförvaltningsmetod, eftersom sådan lagstiftning och sådana verktyg och instrument uteslutande är beroende av en konkret satsning från de behöriga myndigheternas sida. Parlamentet framhäver betydelsen av att all ny EU-lagstiftning är så flexibel att existerande metoder och traditioner kan bevaras och nya verktyg och instrument kan införas, exempelvis utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna och deltagande berörda parter, vilket är ett viktigt steg i arbetet med att bredda användningen av system för gemensam förvaltning.
17. Europaparlamentet framhäver avsaknaden av lämpliga verktyg, såsom forum, för utbyte och utveckling av modeller för gemensam förvaltning och lagstiftningsåtgärder som underlättar genomförandet av dem. Parlamentet noterar att detta gör det svårare att genomföra de lämpliga modellerna i olika medlemsstater, trots det intresse som näringen och myndigheterna kan tänkas ha av att tillämpa dem i ett visst område.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ett icke-bindande frivilligt regelverk om gemensam fiskeriförvaltning, som bör vara så flexibelt att existerande metoder och traditioner kan bevaras, liksom att utvärdera hur sådana metoder skulle kunna stimuleras och stödjas, med beaktande av subsidiaritetsprincipen och med utgångspunkt i befintliga framgångsexempel i medlemsstaterna och tredjeländer.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med förslagen till de årliga förordningarna om totala tillåtna fångstmängder och kvoter ta hänsyn till de medlemsstater som har yttersta randområden, och i synnerhet till de arter som är av avgörande betydelse för vart och ett av dessa områden. Parlamentet påpekar att en förvaltningsram, oavsett typ, bör främja bättre förvaltning av fiskekvoter mellan de yttersta randområdena och deras respektive medlemsstater, med beaktande av vart och ett av dessa områdens specifika egenskaper. Med tanke på fiskerinäringens betydelse i de yttersta randområdena understryker parlamentet att medlemsstaterna måste tillhandahålla aktuell information om kvotförbrukningens utveckling så att dessa områden kan hålla näringen informerad och bättre förvalta sina flottor.
20. Europaparlamentet framhäver att det för att säkerställa bättre system för gemensam förvaltning krävs tydliga regler som underlättar för alla de specifika aspekter som krävs för en väl fungerande gemensam förvaltning, t.ex. inrättande av kommittéer för gemensam förvaltning, liksom att förfarandena för genomförande av åtgärder påskyndas, eftersom det finns en oro för att den rättsliga ramen i vissa regioner i dagsläget inte är tillräckligt tydlig, vilket innebär att det behövs lång tid för att skapa och genomföra åtgärder trots att lösningarna behövs på kort eller medellång sikt.
21. Europaparlamentet påpekar att avsaknaden av tydliga långsiktiga verktyg och rättsliga bestämmelser riskerar att äventyra det framgångsrika genomförandet av planerna för gemensam fiskeriförvaltning eftersom det kräver processer på medellång och lång sikt och ett engagerat ledarskap, vilket innebär att EU ofrånkomligen måste stödja detta system.
22. Europaparlamentet framhäver de rådgivande nämndernas specifika roll när det gäller att säkerställa de berörda parternas deltagande i EU:s beslutsprocess. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsatt samarbeta med de rådgivande nämnderna och att säkerställa ordentlig återkoppling vad gäller deras rekommendationer. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utarbeta en årlig rapport om hur de rådgivande nämndernas rekommendationer har beaktats. Parlamentet framhäver betydelsen av att samtliga berörda parter deltar i de rådgivande nämnderna och bidrar till de respektive rekommendationerna.
23. Europaparlamentet framhäver betydelsen av de rådgivande nämndernas arbete i fiskeriförvaltningens beslutsprocess. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka deltagandet i de rådgivande nämndernas möten och att tydligare framhålla värdet av deras råd. Parlamentet anser att de rådgivande nämndernas roll måste utvecklas ännu mer.
24. Europaparlamentet noterar att småskaliga fiskare ofta saknar de resurser och medel som det industriella fisket förfogar över för att framgångsrikt delta i lagstiftningsprocessen, något som i det förgångna har inneburit avsevärda orättvisor inom de nationella ramarna för fiskeripolitiken.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för EHFVF:s bestämmelser främja en satsning på modeller för gemensam fiskeriförvaltning med lämplig finansiering som gör det möjligt att täcka deras driftsutgifter.

26. Europaparlamentet framhäver att producentorganisationer också är viktiga för en framgångsrik fiskeriförvaltning eftersom de verkar utifrån en nedifrån-och-uppstrategi som betonar olika samhällsgruppers deltagande och gräsrotsrörelser.
27. Europaparlamentet noterar att det enligt dagens gemensamma fiskeripolitik är möjligt att utveckla en EU-ram för gemensam förvaltning, men att ingen sådan ram hittills har tagits fram.

Gemensam fiskeriförvaltning - införande i den framtida översynen av den gemensamma fiskeripolitiken

28. Europaparlamentet förespråkar att gemensam förvaltning på lämpligt sätt ska tas med vid framtida översyner av den gemensamma fiskeripolitiken, med hänsyn tagen till FAO:s definition av gemensam förvaltning som ett partnerskapsavtal där de lokala resursanvändarna (fiskarna) och regeringen, med nödvändigt stöd och bistånd från andra berörda parter (fartygsägare, fiskhandlare, fiskberedare, skeppsbyggare, näringsidkare m.fl.) och externa aktörer (icke-statliga organisationer, universitet och högskolor, och forskningsinstitut) delar på ansvaret för och myndighetsutövningen vad gäller fiskeriförvaltningen. Parlamentet påpekar att detta måste ske på ett sätt som respekterar subsidiaritetsprincipen och där man aktar sig för att lägga hinder i vägen för de olika modeller för gemensam förvaltning som redan är i bruk, och som säkerställer att samtliga berörda parter, såsom fiskare, myndigheter och forskarsamhället, i vederbörlig ordning hörs och involveras i beslutsprocessen.
29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja utvecklingen av system för gemensam fiskeriförvaltning genom att omedelbart genomföra nationella och rättsliga ramar, som bygger på bästa praxis från andra medlemsstater och som har kommissionens stöd.
30. Europaparlamentet betonar att i många länder i världen utgår fiskeriförvaltningen huvudsakligen från ett uppifrån-och-nedperspektiv med staten i centrum som är inriktat på det industriella eller storskaliga fisket, ekonomisk effektivitet och miljömässig hållbarhet. Parlamentet anser att ett sådant perspektiv inte alltid fungerar med tanke på skillnaderna mellan regioner och de egenskaper som kännetecknar olika flottsegment såsom det småskaliga fisket, som skulle gynnas stort av att fiskesamhället var delaktigt i fiskeriförvaltningsverktygen, och att det inte har varit det idealiska perspektivet inom halvindustriella och industriella fisken heller.
31. Europaparlamentet betonar att det är mycket viktigt att inkludera vetenskaplig forskning om sambandet mellan samhället och havet för att vägleda utvecklingen av mer inkluderande och rättvisa strategier och metoder för fiskeriförvaltning.
32. Europaparlamentet betonar att det i stor utsträckning är regeringarna som avgör vilket instrument man väljer att använda för fiskeriförvaltningen, trots att erfarenheter från olika delar av världen visar att olika former av partnerskap mellan regeringen, näringen och fiskarna stärker förvaltningen och får positiva miljömässiga, sociala och ekonomiska följder för de berörda regionerna. Parlamentet betonar att det redan i 1987 års rapport från Världskommissionen för miljö och utveckling "Vår gemensamma framtid", allmänt känd som Brundtlandrapporten, anges att det för att nå hållbar

utveckling och således även hållbar naturresursförvaltning är nödvändigt att samhällena får större tillgång till och i större utsträckning deltar i de beslutsprocesser som påverkar gemensamma resurser, liksom ett utökat ansvar, alltid i samarbete med myndigheter och behöriga organisationer. Parlamentet framhäver i detta avseende betydelsen av att tillämpa subsidiaritetsprincipen för att garantera att beslut fattas på rätt förvaltningsnivå och på så sätt säkerställa att berörda parter involveras ordentligt.

33. Europaparlamentet upprepar att gemensam fiskeriförvaltning redan existerar och att den har rönt framgång i många av de kända exemplen. Parlamentet noterar att dessa bygger på olika rättsliga ramar, både på lokal nivå, såsom i fallet med Galicien, Katalonien och Andalusien i Spanien, och på nationell nivå såsom i fallen med Portugal, Italien, Frankrike, Sverige, Kroatien och Nederländerna. Parlamentet understryker att avsaknaden av erfarenheter och goda förebilder på EU-nivå gör det omöjligt att tillämpa detta system i andra regioner och länder.
34. Europaparlamentet framhäver behovet av att även utveckla verktyg för gränsöverskridande gemensam förvaltning för vissa regioner, med stöd och deltagande av kommissionen. Parlamentet belyser i detta avseende exemplet med den ordning som inrättades mellan Frankrike, Förenade kungariket och Kanalöarna för fiskeriförvaltning i området, en ordning som efter brexit har blivit mer centraliserad. Parlamentet upprepar sin uppmaning till det partnerskapsråd som instiftats genom handels- och samarbetsavtalet med Förenade kungariket att överväga olika arrangemang för samarbete i de vatten som tillhör kronbesittningarna. Parlamentet understryker i detta sammanhang att tidigare arrangemang enligt avtalet om Granville Bay skulle kunna ligga till grund för partnerskapsrådets anpassningar av reglerna i framtiden.
35. Europaparlamentet beklagar att berörda parter inte är tillräckligt involverade i fiskeriförvaltningen med tredjeländer, oavsett om det handlar om kvottilldelning, totala tillåtna fångstmängder eller tekniska åtgärder. Parlamentet insisterar på att kommissionen måste utnyttja sin roll som EU:s företrädare i kontakterna med tredjeländer för att föreslå förstärkta modeller för deltagarinriktad förvaltning och gemensam förvaltning i gränsöverskridande situationer med tredjeländer.
36. Europaparlamentet betonar att i EU:s fall nämns gemensam förvaltning och liknande koncept såsom gemensam styrning eller deltagarinriktad förvaltning i ingressen till olika rättsliga EU-instrument, men att inga fullvärdiga bestämmelser har tagits fram på detta område. Parlamentet framhäver behovet av en mer omfattande debatt för att främja de specifika åtgärder som behövs för detta fiskeriförvaltningssystem, för att man ska kunna utnyttja de fördelar som gemensam förvaltning redan har gett i olika regioner och i olika exempel.
37. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen skulle kunna underlätta genomförandet av gemensam förvaltning. Parlamentet betonar att EU-åtgärder för gemensam förvaltning bör vara inriktade på att möjliggöra initiativ på lokal, regional och nationell nivå, liksom på utbyte av bästa praxis.
38. Europaparlamentet framhåller att en förutsättning för en framgångsrik gemensam förvaltning är att det finns deltagarinriktade strukturer och en tvärvetenskaplig kommitté med deltagande av ett minimum av aktörer som företräder alla parter som berörs av

fiskeriförvaltningen och i vilken rättvisa, representation och miljöfrågor beaktas och marginaliserade grupper inkluderas.

39. Mot bakgrund av de studerade exemplen betonar Europaparlamentet att gemensam fiskeriförvaltning är mer motståndskraftig och anpassningsbar än många andra fiskeriförvaltningssystem och i många fall har resulterat i större social sammanhållning, större rättvisa, förbättrade bestånd och bättre lönsamhet.
40. Europaparlamentet betonar att gemensam förvaltning gör att kunskaper och empiriska data som fiskare samlar in i sin närmiljö kan beaktas bättre, och att utvecklingen av deltagarbaserad forskning i detta avseende måste göra det möjligt att överföra sådana empiriska data och kunskaper så att de främjar forskningen. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att utlysa anbudsinfordringar för att förbättra inkluderandet av sådana empiriska kunskaper i forskningen på alla nivåer.
41. Europaparlamentet betonar att även på EU-nivå bör fiskeriförvaltningen förbättra dialogen mellan kommissionen och fiskerinäringen, t.ex. genom att man satsar mer på de rådgivande nämnderna för att på bästa sätt utnyttja de råd de ger på EU-nivå och effektivisera fiskeriförvaltningen.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna, i syfte att skapa likvärdiga villkor inom fiskerinäringen i EU, att säkerställa lämpligt stöd för alla fiskerirelaterade organisationer, i synnerhet småskaliga fiskare, småskaliga producentorganisationer och kooperativ som arbetar med processer för gemensam förvaltning.
43. Europaparlamentet trycker på att Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor måste genomföras i alla delar. Parlamentet påpekar att denna konvention fastställer den internationella skyldigheten att involvera de människor som berörs av besluten i beslutsprocessen.
44. Europaparlamentet betonar att stöd till kustflottorna och bevarande av kustekosystemen är några av den gemensamma fiskeripolitikens prioriteringar. Parlamentet anser i detta avseende att fiskeriförvaltningen måste ske så lokalt som möjligt. Parlamentet noterar att artikel 5 i förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, som fastställer begränsningar av principen om ”tillträde till vatten” inte längre är tillräcklig för att bevara dessa flottor. Parlamentet anser att gemensam förvaltning bör vara regeln för fiskeriförvaltningen i kustområden.
 - o
 - o o
45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Enligt FAO:s rapport från 2020 *The state of world fisheries and aquaculture*¹ ser tillståndet för världens fiskresurser ut på följande sätt: De bestånd som håller sig inom biologiskt hållbara nivåer minskade från 90 % 1974 till 65,8 % 2017, samtidigt som andelen fiskarter som befinner sig på biologiskt ohållbara nivåer ökade, särskilt i slutet av 70- och 80-talen, från 10 % 1974 till 34,2 % 2017. Medelhavet och Svarta havet var de hav som 2017 hade den högsta andelen fiskbestånd på ohållbara nivåer (62,5 %), och motsvarande siffra för Sydostatlanten var 53,3 %.

I sin senaste rapport hänvisar vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), vars uppdrag är att kontrollera den gemensamma fiskeripolitikens resultat, till de förbättringar som har skett i fiskbestånden i Nordatlanten och Medelhavet, även om målet i den gemensamma fiskeripolitiken att fiskbestånden senast 2020 skulle ha uppnått god status inte har uppnåtts, och även om endast 40 % respektive 17 % av fiskbestånden i dessa områden ligger inom gränserna för biologisk hållbarhet och inte är överexploaterade².

Enligt uppgifter från såväl FAO som STECF har de traditionella fiskeriförvaltningssystem som hittills har använts inte lyckats uppnå den nödvändiga balansen mellan ett hållbart och ett lönsamt fiske, vare sig på ekosystemnivå eller på socioekonomisk nivå.

Den samhällsutveckling som har skett på alla plan och nivåer har samtidigt medfört att man har bättre tillgång till information tack vare internet och globaliseringen, vilket också påverkar de olika kommunikationskanalerna. Man kan i dag skönja en trend där dels aktörer med samma roll men också aktörer med olika men kompletterande roll går samman eftersom de förenas av ett gemensamt syfte eller intresse. Detta innebär att det finns en efterfrågan på en mer deltagarbaserad förvaltning som omfattar såväl myndigheter som forskarsamhället men framför allt de olika samhällsaktörerna och, i fiskets fall, aktörerna själva, alltså näringen. Detta anges i vitboken om styrelseformerna i EU, där medborgarnas delaktighet i dag är en förutsättning för Europeiska unionens legitimitet.

En viktig förutsättning för att fiskeriförvaltningen ska kunna förbättras är en bra datainsamling och en kvalificerad analys av dessa data. Utan sådan information är det omöjligt att fatta beslut som förbättrar fiskeriförvaltningen, och sådan information kan endast inhämtas om fiskerinäringen effektivt delaktiggörs, däribland i beslutsfattandet. Modeller som bygger på gemensam förvaltning tillhandahåller mycket mer information och de skapar ett klimat som bygger på tillit och respekt som gör att beslut kan fattas och återkoppling ske mycket snabbare, smidigare och mer respektfullt än vad som är möjligt med en traditionell förvaltningsmodell.

Gemensam förvaltning är ett fiskeriförvaltningssystem som godkänts både på EU-nivå och på

¹ <https://www.fao.org/3/ca9229en/online/ca9229en.html#fig19>

² Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) – Monitoring the performance of the Common Fisheries Policy (STECF-Adhoc-21-01). EUR 28359 EN, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2021.

internationell nivå och som i flera fall, beskrivna i detta dokument, har varit framgångsrikt. Den beaktas i den senaste lagstiftningen och i officiella dokument som publicerats av Europeiska unionens olika verkställande organ och förvaltningsorgan, men den har inte fått det rättsliga stöd som krävs för att den effektivt och på ett ändamålsenligt sätt ska kunna integreras i de olika medlemsstaternas politik.

För att medlemsstaternas myndigheter ska kunna anta modeller för gemensam förvaltning anser föredraganden att det krävs en rättslig ram som är så allmän som möjligt, som är flexibel, som enhetliggör kriterier och modeller för att modellerna för gemensam förvaltning ska kunna utvecklas och anpassas till de olika fiskenas och regionernas särdrag och som gör det möjligt för och uppmuntrar fiskerinäringen att ta initiativet att införa sådana modeller. Såväl näringen som medlemsstaternas myndigheter måste förfoga över rättsliga, administrativa, ekonomiska och rådgivningsrelaterade verktyg.

Föredraganden anser att det behövs bättre sammankoppling, kommunikation och kunskapsutbyte inom forskarvärlden avseende såväl biologiska som socioekonomiska aspekter. Yrkesfiskare och övriga yrkesverksamma inom fiskerinäringen måste göras delaktiga både i insamlingen av data och i resultaten av de utvärderingar som görs utifrån dessa data. Det är också nödvändigt att delaktiggöra de olika myndigheterna, som kommer att få större inblick i hur fiskeriverksamheten fungerar. På detta sätt kan förtroende byggas upp mellan de berörda parter som deltar i fiskeriförvaltningen.

Föredraganden uppmanar kommissionen att se över befintlig lokal och nationell lagstiftning om gemensam förvaltning och att anta de kriterier som är gemensamma för de olika modeller som hittills har visat sig vara framgångsrika. Utifrån dessa kriterier ska det fastställas allmänna och tydliga rättsliga krav, direkt tillämpliga i medlemsstaterna, som gör det möjligt att inrätta kommittéer för gemensam fiskeriförvaltning som garanterar att de berörda parter som deltar i fiskeriverksamheten är representerade och att de marina ekosystemen är hållbara inom ramen för EU-lagstiftning som är gemensam för alla medlemsstater.

Föredraganden uppmanar kommissionen att se till att gemensam fiskeriförvaltning får ta del av finansieringen via dagens EHFVF och framtida fonder för stöd till fisket. Stödet måste vara så omfattande som möjligt för att uppmuntra dess användning och projekt som antas på grundval av modeller med större nedifrån-och-upp-deltagande ska prioriteras. Det är nödvändigt att förbättra relationerna mellan myndigheter, yrkesverksamma inom fiskerinäringen och samhället i sin helhet representerat av de olika grupper som ingår i de organ som fattar beslut om gemensam förvaltning.

Föredraganden anser att de förvaltningsenheter inom organen för gemensam fiskeriförvaltning som inrättas för att genomföra projekt för att förbättra fiskeriförvaltningen som ett minimum måste vara sammansatta av fiskerinäringen, de offentliga myndigheterna, offentliga och privata forskningsinstitut samt icke-statliga organisationer och civilsamhällesorganisationer som är etablerade i de områden som ska förvaltas.

Föredraganden uppmanar kommissionen att i den lagstiftning som tas fram understryka vikten av att representanter för det civila samhället på det lokala planet får möjlighet att delta i dessa förvaltningsorgan, så att de beslut som fattas inbegriper miljö- och utvecklingsmässiga aspekter och främjas och värnas av samhället i stort. Det krävs förtroende för att undvika regressiva processer inom förvaltningen av de fisken där modeller för gemensam förvaltning genomförs.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	28.3.2023
Slutomröstning: resultat	+: 22 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, João Pimenta Lopes, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Peter van Dalen
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Gabriel Mato, Annalisa Tardino, Stéphanie Yon-Courtin, Theodoros Zagorakis

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

22	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Annalisa Tardino
PPE	François-Xavier Bellamy, Peter van Dalen, Niclas Herbst, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Theodoros Zagorakis
Renew	Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Ana Miranda, Caroline Roose

0	-

1	0
The Left	João Pimenta Lopes

Teckenförklaring:

- + : Ja-röster
- : Nej-röster
- 0 : Nedlagda röster